

Geachte mevrouw

Geachte heer,

Zoals ieder jaar geef ik special voor het Spaanse onderwijs wat meer duiding voor de Spaanstalige films die op Cinema Novo te zien zijn. In de hoop natuurlijk dat jullie in grote getale naar de filmzalen komen afzakken. Niet iedereen van de leerlingen is zo cinefiel ingesteld en bij het opstellen van mijn lijstje hou ik niet alleen rekening met de toegankelijkheid van de film, maar ook met de verstaanbaarheid van het gesproken Spaans.

Rompecabezas (Puzzle) / Natalia Smirnoff – Argentinië – Na “*Lebanon*”, de Israëlische anti-oorlogsfilm van vorig jaar, is de openingsfilm dit jaar heel wat lichter van toon. Het is een charmante, bijwijlen humoristische film over een vrouw van middelbare leeftijd die een midlife crisis meemaakt en opeens haar roeping in het puzzelen gevonden heeft. Publieksfilm. Het Argentijns Spaans is traditiegetrouw (als het gewone spreektaal is) niet zo goed verstaanbaar voor de gewone cursist. Publieksfilm.

Carancho / Pablo Trapero – Argentinië - . De laatste film die Pablo Trapero als regisseur in ons festival had was *Leonera*, een gevangenisdrama waarin zijn vrouw de hoofdrol speelde. Een film die heel wat indruk maakte op ons publiek. Deze keer speelt de vrouw van Trapero opnieuw een van de hoofdrollen samen met ouwe bekende Ricardo Darín (*El hijo de la novia*, *El aura*, *Nueve reinas*, *XXY* en verleden jaar nog in *El secreto de sus ojos*). Samen spelen ze de sterren van het dak in deze film noir, maar een kleine waarschuwing toch, het geweld in de film is soms toch wel over de top. Veel “slang” in deze film, dus het Argentijns Spaans is niet zo goed verstaanbaar voor de gewone cursist. Publieksfilm

El último verano de la boyita / Julia Solomonoff – Argentinië – Ook een Argentijnse film die zich voor het grootste gedeelte op het platteland afspeelt, met een beetje hetzelfde thema van *XXY* (beide films werden los van elkaar gemaakt, regisseurs wisten niet van elkaar af). Film is een aanrader, publieksfilm, maar Argentijns Spaans niet zo goed verstaanbaar voor de gewone cursist

Los colores de la montaña / Carlos César Arbelaez – Colombia – Is een zeer charmant en soms humoristisch filmpje over een zwaar onderwerp. De strijd tussen de guerrilla en het leger (en paramilitairen) in ver afgelegen berggebieden in Colombia, maar dan gezien vanuit het standpunt van een kind. Er bijna geen direct geweld in de film, maar de ondertoon wordt naar het eind toe natuurlijk grimmiger. Het Colombiaans Spaans is relatief goed verstaanbaar. Publieksfilm

Contracorriente / Javier Fuentes-León – Peru - De acteurs in deze film praten ook een relatief duidelijk Spaans in deze holebi film (groot taboe in Latijns-Amerika). Film heeft een magisch-realistische soap stijl, de gevoelens worden breed op het scherm uitgesmeerd. Publieksfilm!

Nostalgia de la luz / Patricio Guzmán (Chili) Deze documentaire is een echte aanrader, van de hand van een van de grote documentairemakers van Latijns-Amerika : Patricio Guzmán. Het is wel een zwaar onderwerp: de afslachtingen en verdwijningen die gepleegd werden onder de Pinochet dictatuur. Maar Patricio Guzmán heeft een originele manier gevonden om zijn onderwerp te presenteren. Er zitten heel wat interviews in de film en die zijn allen (net als de off-screen stem van Guzmán zelf) zeer duidelijk verstaanbaar. Een grote aanrader!

También la lluvia / Icíar Bollaín – Mexico, Spanje – Is eigenlijk een film van een Spaanse regisseuse (Te doy mis ojos), maar een Mexicaanse co-productie. Het is de slotfilm en speelt maar 1 maal, maar wel in alle 4 zalen tegelijk (zondag 27/3 om 20u). Het is een film met veel lagen: een hedendaagse filmploeg

(verhaal speelt zich af in 2000) wil de landing van Columbus in Latijns-Amerika verfilmen. Waarom ze in Boliviaë willen filmen en niet in de Dominicaanse Republiek, wordt in de film duidelijk.

Het thema van de kolonialistische onderdrukking van de inheemse bevolking, dat nog eens netjes overgedaan wordt door de Spaanse filmploeg is nogal duidelijk, maar er wordt nog een verhaallijn aangesneden, dat van de (echt gebeurde) "wateropstand" in Cochabamba, dan ook knap in het scenario werd verweven. Het scenario is trouwens van de hand van Paul Laverty, de trouwe scenarist van Ken Loach. Bekende acteurs in de film zijn de Mexicaanse Gael García Bernal (bekend van *Amores perros*, *Y tu mamá también*, *Diarios de Motocicleta*, *Babel* etc.) en de Spaanse acteur Luis Tosar (*Te doy mis ojos*). Publieksfilm en aanrader. Het gesproken Spaans is overwegend dat van "la Península", relatief begrijpbaar.

Cerro Bayo / Victoria Galardi – Argentinië

Is een lief, klein charmant filmpje, met veel humor. Voor een groot publiek. Argentijns Spaans

Octubre / Daniel Vega & Diego Vega – Peru.

Wat meer cinefiel is Octubre, het Peruaans Spaans is wel duidelijk, maar veel wordt er niet gesproken in de film. Toch een aanrader

Norberto apenas tarde / Daniel Hendler – Uruguay

Een lichte film, die zich vooral afspeelt in toneel kringen. Uruguayans Spaans (film speelt zich af in Montevideo) verschilt niet veel van het Argentijns. Publieksfilm

Por tu culpa / Anahí Berneri – Argentinië

Een neorealistische film, waar de camera de hoofdpersonages zeer dicht op de huid zit. Film vergt al wat meer inspanning van de kijker. Argentijns Spaans

Abel / Diego Luna – Mexico

Een vreemde film over een jongetje dat denkt dat hij de vader des huizes is, speciale humor.

Post mortem / Pablo Larraín – Chili

Zeer cinefiel, wat luguber van onderwerp, niet voor een groot publiek

La vida útil / Federico Veiroj – Uruguay - Tamelijk duidelijk Spaans gesproken, maar deze film is ook eerder voor een cinefiel publiek

Los labios / Iván Fund en Lisandro Rodríguez – Argentinië

Sociaal geëngageerde film, documentaire stijl, over 3 vrouwen die welzijnswerk doen in een verpauperd afgelegen gebied in Argentinië – Niet voor een groot publiek

Marimbas del infierno (Marimbas from hell) – Guatemala - Speciale humor die niet door iedereen zal gesmaakt worden. Niet voor een groot publiek

Año bisesto / Michael Rowe – Mexico. Minimalistische film, die op sommigen shockerend kan overkomen. Niet voor een groot publiek